

БРАТЯ ГРИМ
КРАЛИЦАТА ВЪВ ВОСЪЧНАТА
РИЗА

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Германският император Лудвиг имал трима синове: Карл, Лудвиг и Карлман. Единият от тях, крал Карл, си взел красива и добродетелна съпруга, чийто непорочен живот скоро ѝ спечелил завистници в двора. Когато рано една сутрин Карл тръгнал за месата, след него притичал Зигерат, слугата му, и рекъл: „Господарю, това, което господарката върши, засяга честта Ви, а повече няма да пророня и дума.“ Кралят го погледнал и казал нажалено: „Казвай ми бързо истината за всичко, което си видял и което потъпква честта на кралството.“ Хитрият старец продумал: „Жалко, никога повече няма да се зарадвам, след като видях господарката да се люби с други мъже; ако лъжа, накарайте да ме обесят на някое дърво.“

Кралят се върнал бързо в спалнята и мълчаливо легнал до кралицата. Тогава жената попитала: „Защо се върнахте противно на обичая си?“ Той я ударил с юмрук и казал: „Горко ми, задето те видяха очите ми и заради теб загубих честта си; това ще ти струва живота.“ Кралицата се уплашила и проплакала: „Мерете си думите и пазете честта си! Виждам, че съм наклеветена; ако обаче имам вина, то нека загубя живота си.“ Карл овладял гнева си и отговорил: „Ти поддържаш нечестиви любовни връзки, как смяташ, че можеш да продължиш да бъдеш кралица?“ Тя рекла: „Искам да се подложя на Божи съд, за да докажа, че не съм вършила нищо такова, и се доверявам на Божиата закрила.“

Жената пратила да повикат четирима епископи, които да изслушат изповедта ѝ и да стоят неотклонно до нея; постила и се молила до съдния ден. Събрали се епископи, военачалници и голяма тълпа народ, а кралицата се приготвила за тежкото изпитание. Когато благородниците поискали да се застъпят, тя казала: „Бог не желае да чуете такива слова от мен и да продължа да нося короната!“. Всички князе надали жалостив вопъл.

С вдигнати към небето очи и след като била благословена, жената надянала една специално подготвена за тази цел риза. Под звуците на църковни песни и молитви ризата била запалена откъм четирите ѝ краища, при ръцете и нозете. Тя изгоряла за миг, а въсъкът се стекъл върху каменния паваж; княгинята стояла невредима. Всички извикали: „Хвала на Бога!“ Кралят заповядал да обесят лъжците на една бесилка. Ала кралицата си тръгнала радостно, отказала се от кралството и през останалия си живот служила Богу.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.